

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Četvrto tromjesečje 2020.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.
Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2020.
Za internu uporabu

3. listopada 2020.

Sila koja čisti i oživljava

“Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!” (Psalam 51,12)

Gospodin čisti srce skoro na isti način na koji mi prozračujemo sobu. Ne zatvaramo prozore i vrata niti bacamo u sobu neku tvar koja pročišćava, već široko otvaramo prozore i vrata i puštamo nebesko, osvježavajuće ozračje. ... Prozori strasti i osjećaja moraju se otvoriti prema Nebu, prašina sebičnosti i svjetovnosti mora se ukloniti. Božja milost mora pročititi odaje uma, mašta mora razmatrati nebeske teme, svaki element prirode treba se pročistiti i oživiti Božjim Duhom. (*Sons and Daughters of God*, 107)

Onome tko živi u skladu s biblijskim načelima neće nedostajati moralne snage. Pod oplemenjujućim utjecajem Svetoga Duha ukusi i sklonosti postaju čisti i sveti. Ništa tako snažno ne djeluje na osjećaje, ništa ne prodire tako duboko do najdubljih pobuda svakog djela, ništa ne širi tako snažan utjecaj na život, ništa ne daje takvu čvrstinu i stabilnost karakteru kao vjera u Krista. Ona vodi onoga tko je ima prema Nebu, nadahnjuje ga plemenitim namjerama, uči ga pristojnom ponašanju i daje odgovarajuće dostojanstvo svakom njegovom postupku. (*Propovjednici Radosne vijesti*, 101)

Crkva je predmet Božje najnježnije ljubavi i Njegove najnježnije brige. Ako Mu vjernici dopuste, On će svoj karakter prikazati preko njih. On im kaže: “Vi ste svjetlo svijetu. Nije moguće sakriti grad koji leži na gori.” (Matej 5,14) Oni koji hode i razgovaraju s Bogom, usvajaju Kristovu blagost. U njihovom životu trpeljivost, krotkost i vladanje sobom sjedinjuju se sa svetom ozbiljnošću i marljivošću. Dok napreduju prema Nebu, uklanjaju se oštri, grubi rubovi karaktera i do izražaja dolazi pobožnost. Sveti Duh, pun milosti i istine, djeluje na um i srce. (HP 283)

Srce, koje Krist učini svojim boravištem, bit će oživljeno, očišćeno, preusmjereno, stavljeno pod vlast Svetoga Duha i čovjek će ulagati ozbiljne napore da svoj karakter dovede u sklad s Bogom. On će izbjegavati sve što se protivi otkrivenoj Božjoj volji i Božjem umu. (*Sons and Daughters of God*, 98)

10. listopada 2020.

Kasna kiša

“Molite Gospodina za kišu u vrijeme kasnoga dažda! Gospodin tvori oblake i daje im dažd za svaku travu na polju.” (Zaharija 10,1 — Šarić)

Slikom rane i kasne kiše, koja u istočnim zemljama pada u vrijeme sjetve i žetve, hebrejski su proroci prorekli izlivanje duhovne milosti u posebnoj mjeri na Božju crkvu. Izlivanje Svetoga Duha na apostole bio je početak te rane kiše, a rezultati su bili slavni. ... Ali pri svršetku zemaljske žetve obećano je posebno izlivanje duhovne milosti da pripravi Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ovo je izlivanje Svetoga Duha uspoređeno s kasnom kišom, i kršćani trebaju moliti Gospodara od žetve za ovu dodatnu silu “u vrijeme kasnoga dažda”. (*Djela apostolska*, str. 34)

Kao što je bio proslavljen na blagdan Pedesetnice, Krist će ponovno biti proslavljen u vrijeme završnog djela Evandjelja kada će osposobiti svoj narod da izdrži posljednji ispit u završnom sukobu velike borbe. (*Bible Commentary*, sv. 7, 983)

Pokretani Božjim Duhom, mnogi će hitati na sve strane da odnesu svjetlo bližnjima. Istina, Božja riječ, gori kao oganj u njihovim kostima, ispunjavajući ih žarkom željom da prosvijetle one koji su u tami. Mnogi, čak i među neobrazovanima, objavljuju Gospodnju Riječ. Sveti Duh pokreće djecu da idu i objavljuju nebesku poruku. Sveti Duh se izliva na sve koji se pokoravaju Njegovim porukama i ... oni će objaviti istinu u sili i moći Svetoga Duha. (*Evangelizam*, str. 700)

Ako vjernici Božje crkve danas nemaju živu vezu s Izvorom svakog duhovnog rasta, oni neće biti spremni za vrijeme žetve. Ako svoje svjetiljke ne drže opremljene i upaljene, neće primiti dodatnu milost u vrijeme posebne potrebe. (*Djela apostolska*, str. 34,35) Božanska milost nam je potrebna u početku, božanska milost nam je potrebna na svakom koraku i samo božanska milost može dovršiti djelo. Mi nemamo vremena ni prilike da počivamo i budemo nemarni. ... Molitvom i vjerom trebamo stalno tražiti što više Svetoga Duha. (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 508)

17. listopada 2020.

Potrebno je vrijeme

“Ja, Jahve, njega čuvam, svaki čas ga zalijevam; i da ga tko ne ošteti, danju i noću stražim. (Izaija 27,3)

Um nekog muškarca ili žene ne prelazi odjednom iz stanja čistoće i svetosti na izopačenost, pokvarenost i zločin. Potrebno je vrijeme da se ljudsko preobrazi u božansko ili da se oni koji su oblikovani na Božju sliku spuste na životinjsko ili sotonsko stanje. Gledanjem se mijenjamo. Premda je stvoren na sliku svojega Stvoritelja, čovjek može tako obrazovati svoj um da mu grijeh, kojega se nekad gnušao, postane drag. Kad se prestane moliti i bdjeti, on prestaje čuvati utvrdu srca i veže se uz grijeh i zločin. Um je izopačen i gotovo ga je nemoguće uzdići s razine pokvarenosti dok je naučen zarobljavati moralne i umne sile i dovoditi ih u pokornost nižim strastima. Moramo voditi stalnu borbu protiv tjelesnog uma, a oplemenjujući utjecaj Božje milosti mora nam pomoći tako da um privuče navije i privikava ga na razmišljanje o onome što je čisto i sveto. (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 2, 400,401)

Karakter ne nastaje slučajno. Ne određuje se jednim izljevom bijesa ili jednim korakom u pogrešnom smjeru. Ponavljanje istog čina uzrok je stvaranju navike koja oblikuje karakter na dobro ili na zlo. Dobri karakteri mogu se oblikovati samo ustrajnim, neumornim naporom te unapređivanjem svakog povjerenog dara i sposobnosti na proslavljanje Boga. (*Odgovorno roditeljstvo*, 138)

Bog od nas očekuje izgradnju karaktera u skladu s postavljenim uzorom. Trebamo graditi kamen po kamen, vrlinu po vrlinu, nalazeći slabe točke i ispravljajući ih u skladu s dobivenim uputama. (*Isto*, str. 139)

Tko želi rasti u prelijepu građevinu za Gospodina, mora njegovati svaku sposobnost svojega bića. Karakter se može skladno razvijati samo ispravnom uporabom darovitosti. Tako ugrađujemo u temelj ono što je u Riječi predočeno kao zlato, srebro i drago kamenje — građu koja će izdržati probu Božjeg ognja koji čisti. Krist nam je Uzor u izgradnji karaktera. (*Isto*, str. 139,140)

24. listopada 2020.

Savršeni već sada?

“Dakle: budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski! (Matej 5,48)

Kada je Bog dao svojega Sina za svijet, omogućio je muškarcima i ženama da postanu savršeni ako sve sposobnosti svojeg bića upotrijebe Njemu na slavu. U Kristu im je dao bogatstvo svoje milosti i spoznaju svoje volje. I kada se oslobode sebe i nauče hoditi u poniznosti, oslanjajući se na Božje vodstvo, ljudi će biti osposobljeni da ispune uzvišenu namjeru koju Bog ima s njima. (*Review and Herald*, 22. travnja 1909.)

Savršenstvo karaktera utemeljeno je na onome što je Krist učinio za nas. Ako se budemo neprestano oslanjali na zasluge svojega Spasitelja, ako budemo hodili Njegovim stopama, bit ćemo kao i On, neporočni i neokaljani.

Naš Spasitelj ni od jedne duše ne zahtijeva nemoguće. On od svojih učenika očekuje samo ono radi čega im je spreman podariti milost i snagu da to postignu. On ih nikada ne bi pozivao da budu savršeni kad u svojoj vlasti ne bi imao svako savršenstvo milosti koju će izliti na one kojima želi udijeliti tako visoku i svetu prednost. ...

Naša je zadaća da u području svojeg djelovanja postignemo savršenstvo koje je Krist tijekom svojeg života na Zemlji postigao na svakom stupnju razvoja karaktera. On je naš primjer. U svemu se moramo truditi da proslavimo Boga svojim karakterom. ... Moramo postati potpuno ovisni o snazi koju nam je On obećao. (KH 130)

Isus nije otkrio nikakve osobine, niti pokazao silu koju ljudi ne bi mogli dosegnuti vjerom u Njega. Svi Njegovi sljedbenici mogu imati Njegovu savršenu ljudsku narav ako se pokore Bogu kao što je to On učinio. (*Isusov život*, str. 552)

31. listopada 2020.

Čeka naš zahtjev

“Molite i primit ćete da vaša radost bude potpuna!” (Ivan 16,24)

Molitva je od Neba određeno sredstvo za uspjeh u sukobu s grijehom i u razvitku kršćanskog karaktera. Božanski utjecaj koji dolazi kao odgovor na molitvu vjere, ostvarit će u duši molitelja sve ono za što moli. Možemo moliti za oprost grijeha, za Svetog Duha, za karakter sličan Kristovom, za mudrost i snagu da vršimo Njegovo djelo, za svaki dar što ga je obećao. (*Djela apostolska*, str. 355)

Isus je naš Pomoćnik; u Njemu i preko Njega moramo pobijediti. ... Kristova milost čeka da je zatražimo. On će vam dati potrebnu milost i snagu ako to zatražite od Njega. ... Kristova vjera će vezati i suzbiti svaku nesvetu sklonost, pokrenut će energiju, samodisciplinu i marljivost čak i u pitanjima običnog, svakidašnjeg života; ona će nas povesti da se naučimo ekonomičnosti, taktičnosti, samoodricanju, da čak i gubitke prihvatimo bez gundanja. Kristov Duh u srcu pokazat će se u karakteru; razvit će plemenite osobine i snagu. “Dosta ti je moja milost” — kaže Krist (2. Korinćanima 12,9). (*Letter 25*, 1882.)

Uložite svaki napor da održite vezu između Isusa i svoje duše. ... Trebamo se moliti u obiteljskom krugu, ali iznad svega ne smijemo zanemariti osobnu molitvu, jer je to život duše. Duša ne može napredovati ako se zanemaruje molitva. Obiteljska ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Neka se duša u samoći otvori pred ispitivačkim Božjim okom. Tajnu molitvu treba čuti samo Bog koji sluša molitve. Nijedno znatiželjno uho ne treba čuti sadržaj takvih molitava. Pri tajnoj molitvi duša je slobodna od utjecaja okoline, slobodna od uznemiravanja. ... Smirenom, jednostavnom vjerom duša održava vezu s Bogom i prikuplja zrake božanske svjetlosti da bi se ojačala i održala u sukobu sa Sotonom. ... Molite se “u svojoj sobi” (Matej 6,6). Dok se bavite svojim svakodnevnim poslom, neka se vaše srce često obraća Bogu. Tako je Henok hodio s Bogom. ... Sotona ne može svladati onoga tko je tako utvrđen u Bogu. (*Put Kristu*, str. 103,104)

7. studenoga 2020.

Anđeoska pomoć

“Eto, dao sam vam vlast da bez pogibli gazite zmije i štipavce, i moć nad svakom neprijateljskom silom, te vam sigurno ništa neće moći nauditi.” (Luka 10,19)

Pali čovjek Sotonin je zakoniti zarobljenik. Kristova zadaća je bila da ga izbavi od sile njegovog velikog protivnika. Čovjek je po naravi sklon slijediti Sotonine prijedloge i ne može se uspješno oduprijeti strašnome neprijatelju ako u njemu ne živi Krist, silni Pobjednik, koji upravlja njegovim željama i daje mu snagu. Samo Bog može ograničiti Sotoninu silu. On obilazi Zemlju i prolazi njome. Ni za trenutak ne prestaje bdjeti iz bojazni da ne izgubi priliku da uništi duše. Važno je da to Božji narod razumije kako bi mogao izbjeći njegove zamke. Sotona tako priprema svoje prijekare da u posljednjem napadu protiv Božjeg naroda ovaj ne može znati da je to on. “I nikakvo čudo! Ta sam se Sotona prerušuje u anđela svjetla.” (2. Korinćanima 11,14) Dok neke prevarene duše tvrde da on ne postoji, on ih zarobljava i preko njih naveliko radi. Sotona zna bolje od Božjeg naroda kakvu moć mogu imati nad njim kad je njihova snaga u Kristu. Kad ponizno mole moćnog Pobjednika za pomoć, najslabiji vjernik u istini, čvrsto se oslanjajući na Krista, može uspješno odbiti Sotonu i svu njegovu vojsku. On je previše lukav da nastupi otvoreno i odvažno sa svojim kušnjama, jer onda bi se sanjive snage kršćanina probudile i on bi se oslonio na snažnog i moćnog Izbavitelja. Ali on dolazi nezamijećeno i prerušen radi preko djece neposlušnosti koja ispovijedaju pobožnost. (*Testimonies for the Church*, sv. 1, 298)

Ništa osim Kristove nježne sućuti, Njegove božanske milosti, Njegove svemoćne sile ne može nas osposobiti da se borimo protiv nemilosrdnog neprijatelja i da suzbijamo protivljenje svojega vlastitog srca. U čemu je naša snaga? U Gospodnjoj radosti! Neka Kristova ljubav ispuni naša srca i onda ćemo moći primiti silu koju je On pripremio za nas. (*Review and Herald*, 31. ožujka 1904.)

14. studenoga 2020.

Znak kršćanstva

“Onomu koji, prema snazi što silu svoju očituje u nama, može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti.” (Efežanima 3,20)

Ima jedna rječitost koja je daleko moćnija od samih riječi, to je rječitost koja se sastoji u tihom, dosljednom životu čistog, pravog kršćanina. Ono što čovjek jest vrši veći utjecaj od onoga što kaže.

Vojnici koji su bili poslani k Isusu donijeli su na povratku izvještaj da nikada čovjek nije govorio kao On. Oni su ovo mogli reći stoga što nikada čovjek nije živio kao što je On živio. Da je Njegov život bio drukčiji, On ne bi mogao govoriti kao što je govorio. Njegove su riječi u sebi imale silu koja uvjerava, jer su dolazile iz srca čista i sveta, puna ljubavi i sućuti, dobročinstva i istine.

Odlučujući trenutak u našem utjecaju na druge je osobni karakter i iskustvo. Da bismo druge mogli uvjeriti o moći Kristove milosti, naše se srce i život moraju upoznati s tom Njegovom silom. Evanđelje što ga propovijedamo na spasenje duša mora biti ono evanđelje kojim je naša duša spašena. Naš će utjecaj na ovaj skeptični svijet biti djelotvoran samo onda ako imamo živu vjeru u Krista kao svog osobnog Spasitelja. Ako želimo izvući grešnika iz vira nemirne rijeke, onda prvo naše noge trebaju imati čvrst oslonac na Stijeni, Isusu Kristu.

Obilježje kršćanstva nije neka vrsta vanjskog znaka, ono se ne sastoji u nošenju križa ili krunice, već je ono što otkriva zajednicu čovjeka s Bogom. Mi trebamo silom Njegove milosti uvjeriti svijet da je Bog poslao svoga Sina da bude Otkupitelj svijeta. Nijedan utjecaj na svijetu ne može takvom snagom obuzeti ljudsku dušu kao utjecaj nesebičnog života. Kršćanin koji voli, i koji je blag i ljubazan, najjači je dokaz u prilog evanđelju. (*Služba liječenja, 297*)

21. studenoga 2020.

Uvjeti za kršćanski rast

“I ovo je moja molitva: Neka vaša ljubav sve više raste u pravoj spoznaji i svakom rasuđivanju ... da budete na slavu i hvalu Božju puni roda — pravednosti — koji dolazi po Isusu Kristu.” (Filipljanima 1,9-11)

Gdje ima života, ima i rasta i donošenja roda; ali ako ne budemo rasli u milosti, naša duhovnost će zakržljati, bit će boležljiva, бесплодна. Jedino rastom i donošenjem roda možemo ispuniti namjeru koju Bog ima s nama. Krist je rekao: “Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda.” (Ivan 15,8) Da bismo donijeli mnogo roda, moramo na najbolji način iskoristiti svoje prednosti. Moramo se poslužiti svakom prilikom koju smo dobili da steknemo snagu. ...

Jedan od božanskih planova za rast je dijeljenje. Kršćanin treba stjecati snagu snažeći druge. “Podašna duša nalazi okrepu, i tko napaja druge, sam će se napojiti.” (Izreke 11,25) To nije samo obećanje, to je božanski zakon, zakon po kojem Bog proglašava da potoci dobročinstva, slično vodama velikog oceana, moraju stalno kružiti, stalno se vraćati na svoj izvor. Ispunjavanje ovog zakona tajna je duhovnog rasta. ...

Ako s vjerom izlazimo pred Boga, On će nas primiti i dati nam snage da se dalje uspinjemo prema savršenstvu. Ako pažljivo odmjeravamo svaku riječ i svako svoje djelo, tako da ničim ne osramotimo Boga koji nam je ukazao povjerenje, ako iskoristimo svaku priliku koja nam se pruža, dostići ćemo punu visinu rasta muškaraca i žena u Isusu Kristu.

Kršćani, je li se Krist otkrio u nama? Činimo li sve što je u našoj moći da steknemo tijelo koje ne može lako oslabjeti, um koji gleda izvan kruga vlastitih interesa prateći uzroke i posljedice svakog postupka, koji je u stanju uhvatiti se u koštac s velikim problemima i svladati ih, volju koja je sposobna oduprijeti se zlu i braniti dobro? Jesmo li razapeli sebe? Rastemo li u mjeru rasta visine muškaraca i žena u Isusu Kristu, spremni da izdržimo teškoće kao dobri vojnici križa? (*Signs of the Times*, 12. lipnja 1901.)

28. studenoga 2020.

U ljubaznosti

“Obucite se, dakle, budući da ste izabranici Božji, sveti i ljubljani, u milosrdnu srdačnost, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost!” (Kološanima 3,12)

Neka zakon ljubaznosti bude na vašim usnama i ulje milosti u vašem srcu. To će donijeti predivne rezultate. Postat ćete blagi, suosjećajni, uslužni. Vama su doista potrebne sve te vrline. Vi morate primiti Svetoga Duha i uzeti Ga u svoj karakter; On će tada djelovati kao sveti oganj iz kojega se širi miris i uzdiže prema Božjem prijestolju, ne s usana onoga koji osuđuje, već onoga koji liječi čovječju dušu. Vaše lice odražavat će božanski lik. ... Promatrajući Kristov karakter, vi ćete se preobraziti u Njegovo obličje. Jedino Kristova milost može promijeniti vaše srce i učiniti da odražavate lik Gospodina Isusa. Bog nas poziva da budemo slični Njemu — čisti, sveti, neokaljani. ...

Gospodin Isus je naš jedini Pomoćnik. Njegovom milošću naučit ćemo njegovati ljubav, govoriti ljubazno i nježno. Njegovom milošću naše hladno, grubo ponašanje bit će promijenjeno. Zakon ljubaznosti bit će na našim usnama, tako da oni koji se nalaze pod dragocjenim utjecajem Svetoga Duha neće smatrati znakom slabosti da plaču s onima koji plaču, da se raduju s onima koji se raduju. Mi trebamo njegovati nebeske karakterne vrline. Trebamo naučiti što znači biti dobre volje prema svim ljudima, njegovati iskrenu želju da budemo kao sunčevo svjetlo, a ne kao sjenka u životu drugih ljudi. (*Bible Commentary*, sv. 3, 1164)

Iskoristite svaku priliku da doprinosite sreći onih koji se nalaze oko vas, da s njima podijelite svoje tople osjećaje. Ljubazne riječi, pogledi puni suosjećanja i izrazi priznanja bit će za mnoge napaćene duše kao čaša hladne vode žednom putniku.

Hodite u svjetlu Spasiteljeve ljubavi. Onda će vaš utjecaj biti na blagoslov svijetu. Neka vama upravlja Kristov Duh. Neka zakon ljubaznosti uvijek bude na vašim usnama. Strpljenje i nesebičnost obilježavaju riječi i postupke onih koji su nanovo rođeni, koji žive novim životom u Kristu. (*Testimonies for the Church*, sv. 7, 50)

5. prosinca 2020.

Božanska uputa

“Da se proslavi u vama ime našega Gospodina Isusa — i vi u njemu — u skladu s milošću našega Boga i Gospodina Isusa Krista.”(2. Solunjanima 1,12)

Mnogi bi željeli rasti u milosti, mole se za to i iznenađeni su što njihove molitve nisu uslišane. Ali Učitelj im je povjerio djelo koje moraju obaviti da bi mogli rasti. Od kakve im je koristi da se mole ako nisu spremni obaviti djelo koje su morali obaviti? ... Žele li oni uopće spasiti duše za koje je Krist umro? Duhovni rast ovisi o vašoj spremnosti da drugima objavite svjetlo koje vam je Bog povjerio. Vaša je dužnost da aktivno razmišljate o tome kako ćete ostvariti svoje najbolje zamisli da činite dobro i samo dobro u svojoj obitelji, u svojoj crkvi i u svojem susjedstvu.

Umjesto da postajete sve zabrinutiji što ne rastete u milosti, potrudite se da izvršite svaku dužnost koja vam se povjeri, da duboko u srcu osjetite odgovornost za duše i da na svaki zamislivi način pokušate spasiti izgubljene. Budite ljubazni, budite uslužni, imajte sažaljenja; govorite ponizno o blaženoj nadi, govorite o Isusovoj ljubavi, o Njegovoj dobroti, Njegovoj milosti, Njegovoj pravednosti; prestanite se zabrinuto pitati da li rastete ili ne. ... Biljka nije stalno zabrinuta da li raste ili ne; ona jednostavno raste pod Božjim nadzorom. (*Youth's Instructor*, 3. veljače 1898.)

Ako svoje srce i um budemo posvetili radu za Gospodina čineći ono što nam je On povjerio, ako budemo hodili Isusovim stopama, naše srce postat će sveta harfa, čija će svaka struna slati izraze hvale i zahvaljivanja Janjetu koje je Bog poslao da ponese grijeh svijeta.

Gospodin Isus je naša snaga i naša sreća, velika riznica iz koje u svakoj prigodi možemo crpsti snagu. Dok budemo proučavali Njega, razgovarali o Njemu, dok budemo postajali sve sposobniji da Ga gledamo — dok se budemo služili Njegovom milošću i primijetili blagoslove koje nam je obećao, imat ćemo čime pomoći bližnjima. Ispunjeni zahvalnošću, prenosit ćemo drugima blagoslove koji su nam bili obilno dani. I tako, primajući i dajući, rastemo u milosti. (*Signs of the Times*, 22. listopada 1896.)

12. prosinca 2020.

Zajedništvo s Kristom

“Nego se obucite u Gospodina Isusa Krista i ne brinite se oko tjelesnoga da ugadate pohotama!” (Rimljanima 13,14)

Da bi ljude spasio, Bog se koristi različitim oruđima. Govori im preko svoje riječi i svojih propovjednika, i preko Duha Svetoga šalje im poruke upozorenja, ukora i uputa. Ova sredstva namijenjena su da prosvjetle razumijevanje naroda, da ljudima otkriju njihovu dužnost i grijeh, kao i blagoslove koje mogu primiti, da u njima probude duhovnu potrebu kako bi otišli Kristu i u Njemu našli potrebnu milost.

Svaki pojedinac svojim djelima odbacuje Krista ako ne prihvati Njegovog duha i ne slijedi Njegov primjer ili ne stvara osobnu zajednicu s Njim odričući se sebe, vjerom i poslušnošću. Moramo, svatko za sebe, izabrati Krista, jer je On prvo izabrao nas. Ovu zajednicu s Kristom trebaju oblikovati oni koji su po naravi Njegovi neprijatelji. To je odnos potpune ovisnosti koji treba uspostaviti oholo srce. To je ozbiljan posao i mnogi koji tvrde da su Kristovi sljedbenici nemaju pojma o njemu. Oni riječima prihvaćaju Spasitelja, ali ne kao isključivog gospodara njihovog srca.

Da Neki osjećaju potrebu za pomirenjem, a s priznanjem ove potrebe i sa željom za promjenom srca počinje borba. Odreći se svoje volje, možda svojih izabраниh predmeta koje volimo ili cijenimo, zahtijeva napor, na što mnogi oklijevaju i spotiču se pa se okreću natrag. Ali ova bitka mora se voditi u svakom srcu koje je istinski obraćeno. Moramo ratovati protiv kušnji izvana i iznutra. Moramo pobijediti sebe, razapeti strasti i požude i tada se začinje zajednica duše s Kristom. Kao što suha i naizgled beživotna grana bude pricijepljena na živo stablo, tako mi možemo postati žive loze pravog Trsa. Plod koji je donosio Krist, donosit će svi Njegovi sljedbenici. Nakon što ova zajednica zaživi, moguće ju je očuvati samo stalnim, ozbiljnim i neumornim trudom. Krist svojom silom čuva i štiti ovu svetu vezu, a ovisan, bespomoćan grešnik mora učiniti svoj dio s neumornom energijom ili će ga Sotona svojom okrutnom, lukavom silom odvojiti od Krista. (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 5, 42,43)

19. prosinca 2020.

Hvala Bogu!

“Slavit ću ljubav Jahvinu, slavna djela njegova — za sve što nam Jahve učini, za veliku dobrotu domu Izraelovu što nam je iskaza u svojoj samilosti, u obilju svoje ljubavi.”
(Izaija 63,7)

Kada svijest o Božjoj dobroti neprestano bude osvježavala dušu, to će pokazati izraz mira i radosti na licu. To će se izražavati riječima i djelima. Velikodušni, Sveti Kristov Duh, koji djeluje na srce, učinit će da utjecajem svojeg života obraćamo bližnje Bogu. ... Zato neka se u svakoj crkvi njeguje izražavanje zahvalnosti Bogu. Naučimo svoje usne da hvale Boga u obiteljskom krugu. ... Neka naši darovi i prilozima izražavaju našu zahvalnost za prednosti u kojima svakodnevno uživamo. U svemu trebamo pokazivati svoju radost u Gospodinu. ...

David izjavljuje: “Ljubim Jahvu, jer čuje vapaj molitve moje: uho svoje prignu k meni u dan u koji ga zazvah.” (Psalam 116,1.2) Božja dobrota, koja Ga navodi da čuje i uslišava naše molitve, nameće nam veliku obvezu da Mu izrazimo svoju zahvalnost za darove koje nam je dao. Trebali bismo hvaliti Boga mnogo više nego što to činimo. Za blagoslove koje primamo kao odgovor na svoje molitve treba odmah zahvaliti. ...

Mi ožalošćujemo Kristovog Duha svojim prigovorima, gundanjem i nezadovoljstvom. Ne bismo smjeli sramotiti Boga svojim žalopijkama zbog nevolja koje nam izgledaju teške. Sve nevolje koje primamo kao odgojno sredstvo donosit će nam radost. Cijeli naš vjerski život postat će tada snažniji, uzvišeniji, plemenitiji, odisat će miomirisom dobrih riječi i djela. (*Review and Herald*, 7. svibnja 1908.)

Neka Božji mir zavlada u vašoj duši. Onda ćete imati snage podnijeti sva stradanja i hvalit ćete Boga što ih imate snage pretrpjeti. Hvalite Gospodina; govorite o Njegovoj dobroti; pričajte o Njegovoj moći! Uljepšajte ozračje koje okružuje vašu dušu. ... Hvalite Boga srcem, dušom i glasom, hvalite Onoga koji je zdravlje vašeg cjelokupnog izgleda, vaš Spasitelj i vaš Bog. (*Youth's Instructor*, 27. prosinca 1900.)

26. prosinca 2020.

Dok čekamo

“Neka vam bokovi budu opasani a svjetiljke zapaljene! I budite slični onima što čekaju svoga gospodara kad se vraća sa svadbe, da mu odmah otvore čim dođe i pokuca.” (Luka 12,35.36)

Sada je vrijeme da se pripremamo za dolazak našega Gospodina. Spremnost da Ga dočekamo ne može se postići za kratko vrijeme. Da bismo se pripremili za taj svečani trenutak, moramo bdjeti, čekati i istodobno marljivo raditi. Na taj način Božja djeca slave Boga. Usred užurbanosti ovozemaljskog života čuje se njihov glas kojim izgovaraju riječi ohrabrenja, vjere i nade. Sve što imaju i sve što jesu predali su u službu svojem Učitelju. ... Krist nam je rekao kada će osvanuti dan Njegovog kraljevstva. On ne kaže da će tada cijeli svijet biti obraćen, već da će se “ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedati po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak” (Matej 24,14). Objavljujući Evanđelje svijetu, dobili smo mogućnost da ubrzamo dolazak Božjeg dana. Da je Božja crkva obavila djelo koje joj je Gospodin odredio, već bi odavno cijeli svijet bio opomenut i Gospodin Isus bi već došao na Zemlju u velikoj sili i slavi.

Objavljivanje poruke o drugom Kristovom dolasku mora pratiti životna sila. Mi ne smijemo stati sve dok se mnoge duše ne obrate i ne prihvate blaženu nadu u Gospodnji drugi dolazak. U apostolske dane, vijest koju su nosili obavila je veliko djelo utječući na ljude da umjesto idolima služe živome Bogu. Djelo koje se danas mora obaviti isto je tako stvarno i istina je isto toliko istina; razlika je jedino u tome što u djelo objavljivanja vijesti moramo ulagati sve više ozbiljnosti što se više bude približavao dolazak Gospodina Isusa. Poruka za ovo vrijeme je pozitivna, jednostavna i od najveće je važnosti. Mi se moramo vjerovati u vijest koju propovijedamo. Čekati, bdjeti, raditi, moliti se, opominjati svijet — to je naš posao. (*Review and Herald*, 13. studenoga 1913.)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com